

GÁRDONYI GÉZA

**Nyifi meg Nyafi
és egyéb állatmesék**

Editura KEDVENC Kiadó
Székelyudvarhely, 2017

Tartalomjegyzék

Cicafuttatás	5
Négy kis cica	8
Frici meg Mici	9
Tyúkanyó mostoha gyermekei	11
A galamb, a réce meg a lúd	16
A kiskacsák	17
A kis csacsi meg a nagy nyuszi	21
A ló meg a kutya	23
A kutya meg a nyúl	25
Nyifi meg Nyafi	28
Mi újág, malac úrfiak?	31
Brekeke és Zsákrágó úrfiak utazása	33
A megugrasztott béka	38
A szegény ember káposztája	44
Ugri meg Bugri	48

Megrendelhető

0744-505331

0744-611095

E-mail: kedvenckiado2012@gmail.com

E mű részleteinek vagy teljes egészének közlése bármilyen médiában a kiadó írásbeli engedélye nélkül tilos és bűncselekmény a hatályban lévő törvények szerint.

Reproducerea parțială sau integrală a ediției fără acordul editurii este interzisă și se pedepsește conform legilor în vigoare.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GÁRDONYI GÉZA

Nyífi meg Nyafi és egyéb állatmesék / Gárdonyi Géza /

il., pref., postf.: Szitai György Ferenc -

Odorheiu Secuiesc: Kedvenckiadó, 2017

ISBN 978-606-8638-53-9

I. Szitai György Ferenc (il., pref., postf.)

GÁRDONYI GÉZA

(1863-1922)

Regényíró, költő, elbeszélő. 1863 augusztus 3-án született Agárdon. Eredeti neve Ziegler Géza. Apja, aki jómódú lakatosmester volt a szabadságharc idején, saját pénzén fegyvergyárat szervezett a honvédség számára.

A szabadságharc bukása után Ziegler Sándor tönkrement. Mikor fia született, egyszerű cséplőgépjavitó mester volt, és uradalomról uradalomra kellett utaznia, hogy családját eltarthassa. A család a leghosszabb időt Sályban és a Miskolc melletti Hejőcsabán töltötte. Őt fia közül Géza volt a legtehetségesebb, ezért a nagyhírű sárospataki gimnáziumba járatta, majd Pesten taníttatta. Az egyetemet már nem tudta fizetni, ezért fia az egri tanítóképzőbe járt.

1882-től 1885-ig Gárdonyi Karádon, Devecseren, Sárvárott és Dobronyban tanított, de már ekkoriban rendszeresen írt is. Íróként a magyarságtudatához, az apai negyvennyolcas hagyományokhoz méltó nevet keresett magának. Mivel az Agárdhoz közel Gárdonyban anyakönyvezték, a Gárdonyi névre esett a választása.

1885-ben házasságot kötött Csányi Máriával, akivel Győrben telepedtek le. Két fiúk született. Győrben indította meg 1886-ban a Tanútóbarát című lapot. Rövid pesti kitérő után a Győri Hírlap munkatársa lett. 1888-91-ben Szegeden a Szegedi Hírlap, majd a Szegedi Napló munkatársa, majd Pestre költözése után a Magyar Hírlap rovatvezetője lett. Pesten, hogy megélhessen, ponyvaregények írására kényszerült.

1892-ben különvált feleségétől és anyjával Egerben telepedett le.

Írói hírnevét a magyar paraszti életet parodizáló Göre Gábor sorozat hozta meg számára. Komoly művei ebben az időben radikális szellemiségűek voltak. A negyvennyolcas forradalmi hagyományok, egyházellenesség, darwinizmus, materializmus jellemezték a fiatal író világnézetét. 1894-ben jelent meg első jelentős regénye, A lámpás. Ebben az időben már irodalmi körökben is elismert íróvá vált. Legjobb barátai Bródy Sándor és Ambrus Zoltán voltak. A századfordulón együtt alapították meg a Jövendő című irodalmi folyóiratot.

Gárdonyi leginkább novellákat írt, témájuk általában az idealizáltan bemutatott paraszti életforma. 1898-ban jelent meg Az én falum című novelláskötete. Egerben írta legjobb regényeit is.

1901-ben jelent meg első történelmi regénye, Az egri csillagok, majd ezt követte 1902-ben A láthatatlan ember, 1908-ban pedig az Isten rabjai. Más témájú regényeiben, amilyen például az Öreg tekintetes (1905), vagy a Szunyoghgy miatyánkja (1916) tragikus egyéni sorsokat, megbomlott családi életet, reménytelen szerelmeket ábrázolt. Idilli állapotot csak az Ida regényében és az Ábel és Eszterben (1905) mutat be.

Azonban nemcsak a felnőtt olvasók számára alkotta meg már klasszikusnak számító remekműveit, de a magyar ifjúsági-, sőt gyermekirodalmat is megajándékozta néhány gyöngyszemmel. Meséi egyaránt nyújtanak önfeledt szórakozást kicsiknek és nagyoknak.

Sikertelen házassága után egyre magányosabban élt, még író barátaival se nagyon tartotta a kapcsolatot. A Nyugat modern szellemiségével nem tudott azonosulni, a modern költészetet nem tudta értékelni. A polgári forradalmat, majd a Tanácsköztársaságot ellenszenvvel figyelte, politikai nézetei miatt összeveszett legjobb barátjával, Bródy Sándorral is.

1920-ban a Magyar Írók Szövetsége elnökévé választotta.

1922. október 30-án halt meg Egerben.

Cicafuttatás

Mióta áll a világ, a cica meg a kutya nem szeretik egymást.

A kutya azt mondja:

- Én örzöm a házat.

A cica azt mondja:

- Fontosabb az én hivatalom. Próbálja meg a kutya, fogjon egeret, hadd lássam, van-e olyan tudománya, mint nekem?

- Hamis a zúzád - mondja a kutya -, fogsz ám egeret, de magadnak, mert szereted az egérpecsenyét.

- Te pedig kutyus, nem a házat örzöd ám - feleli a cica -, hanem örzöd a konyhaajtót. Mindig azt lesed, mikor vetik ki a csontot. Azért ugatsz, hogy a csonttól mindenkit elkergess.

- Én hű vagyok - mondja a kutya.

- Én szép vagyok - feleli a cica.

- Én okos vagyok - büszkélkedik a kutya.

- Én meg ügyes - kevélykedik a macska. - Én nem harapom meg a gazdámat.

- Nem. Te csak megkarmolod.

- Persze, hogy megkarmolom, ha a farkamat húzza, de aztán kedveskedek is neki: hozzádörgölöm a bajuszomat.

- Engem jobban szeretnek - mondja a kutya.

- Már miért szeretnének jobban? - feleli a cica. - Hát nem engem vesznek-e ölbe? És nem engem simogat-e mindenki?

- Ha én olyan piciny volnék, mint te, engem is ölbe vennének. Még inkább mint téged - mondja a kutya. - Van egy piciny fajtájú rokonom, Pincsinék híják, az jóformán gyalog is alig jár, mindig ölben viszik.

- No azt szeretném látni - mondja a cica -, hiszen ti még a muzsikához sem értetek.

- Hát te talán értesz?

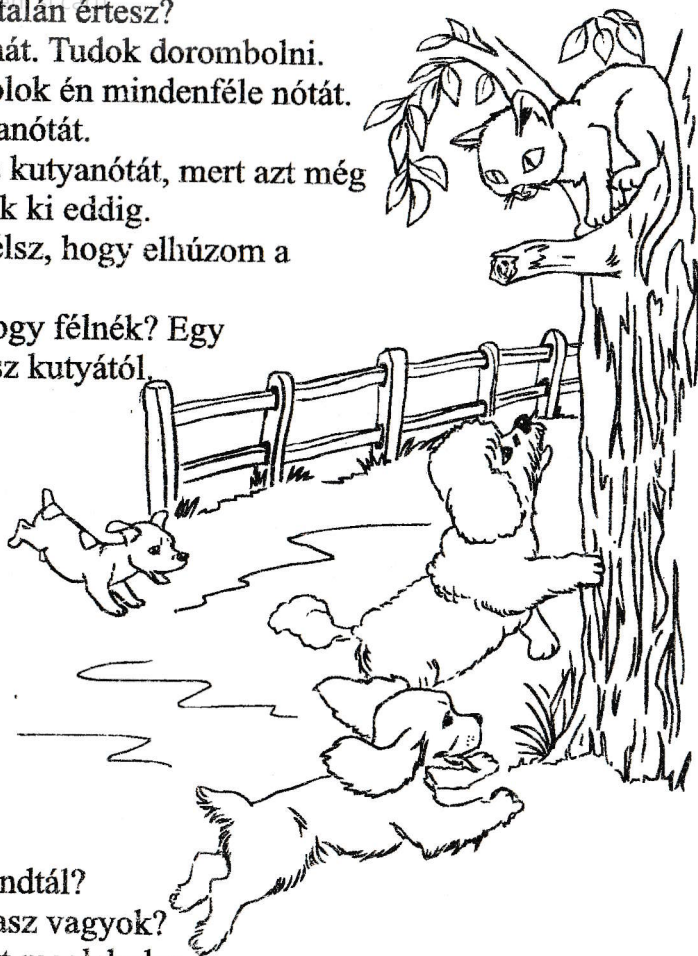
- Érték hát. Tudok dorombolni. Eldorombolok én mindenféle nótát.

- Macskanótát.

- Nem is kutyanótát, mert azt még nem találták ki eddig.

- Nem félsz, hogy ellúzom a nótádat?

- Már, hogy félnék? Egy ilyen kuvasz kutyától.

- Mit mondtál?

- Én kuvasz vagyok?

- No ezért meglakolsz.

A következő pillanatban már neki is ugrott a kutya a macskának. De a cica abban a pillanatban eliramlott. Fölszaladt az udvar kerítésére, onnan a fára. A nagy mérges ugatásra a szomszédból is átfutott két kutya, s azok is segítettek Bodrinak az ugatásban.

Kergették a cicát, de bíz a cica a faágról csak gúnyosan mosolygott rájuk lefelé.

- Uuu, uuu, uuu!

- Au, au, au!

- Vau, vau, vau!

Dühösködött a három kutya a fa lombozata felé. Minél bosszúsabban ugattak, a cica annál jobban nevetett rájuk.

- Csak mérgeledjétek kedveteikre! - nyávogta feléjük. - És gyertek föl utánam ha tudtok.

Hopp! ugrik is egy nagyot a Bodri, de bizony nem jut el ugrásával még a fa derekáig se.

Hopp! próbálkozik a másik is, a Sajó. De Sajó még addig se viszi.

Hopp! a Zordon is ugrik eggyet, de megcsúszik a fa tövénél, s olyat bukfacezik, csak úgy nyekken belé.

Milyen jó is, hogy a kutyák nem bírnak fára mászni. Bezzeg szorulna akkor a cica. De milyen furcsa is volna, ha tudnának.

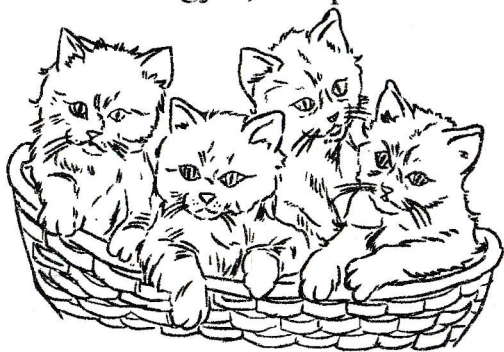
Gondoljátok csak el: a kutyák a fákon ugatnának és onnan ugrálnának az emberek nyaka közé. No, nem kérek belőle, hogy egy nagy lompos juhászkutya ugorjon az én nyakamba, ha mindjárt szeretetből is vagy jó barátságból.

Elég, ha a cica megcselekszi. Utána az is mindig odadörgölődik bundájával az arcunkhoz, s ezzel kéri, hogy ne haragudjunk érte.

Négy kis cica

Cica, Cenci, Ica, Mica,
Négy gavalér pici cica.
Melyik szebb? Tán a tarka?
Tán a fehér? Tán a barna?
A veres is tiszta csinos,
Füle hegyes, orra piros.

Mit tud ez a négy kis cica.
Cica, Cenci, Ica, Mica,
Mind a négy tud fára mászni,
Egerészni, madarászni.
S ha leesik innen-onnan:
Hopp! Mindegyik talpra pottyán.

Szeretlek te négy kis cica:
Cica, Cenci, Ica, Mica.
Adok nektek reggel kávé,
Délben cukrot, csokoládét;
De ha éjjel énekeltek;
Huncut cicák, megkergetlek!

Frici meg Mici

Ez a Frici! Ez a Mici!
Mint az öklöm olyan pici.
Nézd meg csak jól Katica,
mind a kettő kis cica.

Egyszer ez a két kis macska
a szobában játszadozott,
az asztalon, a szekrényen
legyek után ugrándozott.
Persze a légy ügyes bogár:
úgy elröppent mint egy madár.

Egyszer meghökken a Mici:
- Hopp! Mi van itt? Nézd csak Frici,
ágaskodjál, kapaszkodjál,
itt a falra báméskodjál.
Micsoda kép! Kit mutat?

- Az asszonyt meg az urat.
Meg a Jenőt. Meg a Palit.
A Katicát. Meg a Janit.
- Ejnye, ejnye, de jó volna,
ha nekünk is képünk volna.

- Gyerünk Frici, a festőhöz:
fogjunk neki egeret!
A festő meg az egerért
fessen rólunk képeket.